

«ШКОЛА – РОДИНА, А Я – ЇЇ ДИТИНА»

НОТАТКИ ІЗ ТВОРЧОГО ЗВІТУ ПУГАЧІВСЬКОЇ ОДИНАДЦЯТИРІЧКИ

Останній день уже минулої цьогогорічної весни у Пугачівці віншував плідну багатогранну діяльність учнівського, педагогічного колективів, батьківського товариства, сільської громади творчий звіт місцевої одинадцятирічки «Школа – родина, а я – її дитина».

Відкрив цю незабутню урочистість Заслужений працівник культури України, вихованець пугачівських освітян Вадим Балас. Хвилюювався талант ріднокраю, благословляючи баласо-гусарівські корені цього родоводу, величну духовну працю у земляків. А ось коли заспівав разом із місцевими зірками вокалу Антоніною Жарчинською і Тетяною Кирилюк, то кожна душа в залі сільського будинку культури всотала ліричну мелодію про долю, коли «важко у парі, як любові нема».

Власне, шкільне торжество було приурочене 140-ій річниці першої школи у селі, а також чвертьстолітньому ювілею нинішньої одинадцятирічки. Історія освіти у Пугачівці карбувалася із 1869 року у церковно-приходській школі. У 1914-1926 роках школа не працювала. У 1926-1939 роках освітні ази місцеві діти здобували у Боярській початковій, у 1939-1957 рр. – у Великодорогостайській семирічній, у 1958-1984 рр. – у Пугачівській восьмирічній школах, а з 1984 р. – у Пугачівській середній школі.

Розділили ювілейну піднесеність із пугачівцями заступники голів районної ради і райдержадміністрації Сергій Коновалов і Ганна Худик. Крім щирих вітань на адресу місцевих педагогів, учнів, теплою згадкою Ганна Романівна окутала імена колишніх директорів школи Василя Горбала, Григорія Яцюка, Володимира Кісільчука, вчителів Олександра Грицака, Оксани Полешко, Галини Тишук, Галини Андріюк, Раїси Бернічук, Ірини Градинок, Тамари Конової, а також представників нинішнього славного покоління освітян Лідії Гережун, Надії Мусій, Марії Володимирець, Світлани Ковальчук, Лідії Березко, Наталії Рудик, Лілії Жишук.

У вітальний віночок слова вдячності педагогам із Пугачівки вплів і Сергій Коновалов, а на згадку про перебування на, без сумніву, історичній події хай і місцевого масштабу, передав в одинадцятирічку розкішну і об'ємну «Енциклопедію школяра».

Сердечно віншував учителів, учнів та усю громаду села заступник начальника відділу освіти райдержадміністрації Валерій Феха. А в подарунок від районної влади в одинадцятирічці обладнають кабінет для старшокласників.

Не обмину увагою і пророцтва, яке виголосила у своєму зверненні до шкільної родини учителька-пенсіонерка Олександра Грицак. Вона бажає і сподівається, що юна пугачівська зірочка Соломія Войтович сягне вершин світової слави у царині во-

калу, як і славетна Соломія Крушельницька. Єднають їх не тільки спільне ім'я, походження із родин священиків, а й невидима духовна спорідненість: її величність Муза вплинула на долю Соломії. Хай з волі небес збудеться таке пророцтво.

До речі, хтось влучно пожартував: у триєдиному громадському, освітньому і духовному колі варто занурити у глибини співу сільського голову Володимира Яворського, бо його партнери – директор одинадцятирічки Антоніна Жарчинська і настоятель місцевого Свято-Миколаївського храму отець Роман із піснею крокують по життю, обдаровують мистецькою насолодою люд. До того ж за статусом вони аматори, а за виконанням уже давно заслужені і народні улюбленці.

Цікаву історію будівництва нинішнього приміщення Пугачівської ЗОШ розповів колишній голова місцевого сільськогосподарського підприємства, депутат районної ради багатьох скликань Микола Шумивода. Це саме з його ініціативи і за його наполяганням навчальний заклад спорудили у мальовничій оазі села – у парку імені 30-річчя Перемоги. Довелося Миколі Степановичу витримати підступні атаки заздрісних опонентів, чванливих недоброзичливців. Скільки нервів «з'їли» різного роду перевірки – знають лише Всевишній та сам Микола Степанович. Урешті, здоровий глузд і тверезий розмисел узяли гору. Як результат – нинішнє і майбутнє покоління юних пугачівців тішаться в ошатній двоповерховій школі. До речі, біля витоків чудової шкільної споруди стояли мудрі, душевні і ділові люди: Антоніна Сальченко, Андрій Дейнека, Григорій Яцюк, Анатолій Романчук і, на жаль, уже покійний Олександр Лісевич, а нинішній директор Антоніна Жарчинська, тоді ще у статусі завуча, була виконробом від педколективу, бо чи ненайчастіше з усіх бувала на планерках будівельників.

Про якість шкільного мистецького заходу можна судити за барвистими костюмами танцюристів, які вражали вишуканістю та кількістю. Вокальні здібності пугачівців нашовають на думку, що саме цю мальовничу місцину Господь наділив пісенними талантами. Слухати їхні виступи – це всеодно, що побувати на концерті справді народних митців найвищого рівня. А найвищим компліментом можуть бути слова колишньої учениці і вчительки школи, а нині педагога луцької ЗОШ Тетяни Демидюк. У порив широкій відвертості зізналася: «Побувала я на творчому звіті однієї із луцьких шкіл. Їм до пугачівських золотих голосів, як до неба... «пішкарусом».

Нагороди цього дня одержали вчителі та учні, яких вшанували районна влада, районний відділ освіти райдержадмініст-

рації, районна рада профспілки працівників освіти, голова районної організації «ВО «Батьківщина» Григорій Шумейко, колишні учні школи. Мабуть, публічне вручення грамот та відзнак додадує енергії в першу чергу учням Віталію Вознюку, Наталії Касянчук, Олександрі Давидчук, Оксані Сінюк, Віталію Ковальчуку, Євгенії Сопронок, Наталії Гаєцькій, переможцям, призерам численних олімпіад, змагань, конкурсів, оглядів, турнірів. Аби перелічити усіх нагороджених, то, мабуть, не вистачило б площі цього випуску «Гомону». Нехай увага районної влади, дирекції школи і громади села надихне усіх їх на нові звершення у навчанні, активізує до позакласної діяльності, а скерують їх у надійне і вірне життєве русло досвідчені педагоги, які нині перебувають у зеніті освітянської мудрості. Нехай доля наворожить усім їм ще багато ювілеїв, нехай пугачівська громада виколисує славних синів і дочок, які впишуть яскраві сторінки в історію України...

Віталій ТРАСЮК.

На фото: під час урочистості.